

KERESZTÚT

Keresztút

a II. János Pál Katolikus Szakkollégium hallgatóitól

Bevezető:

Uram, Istenem! Minden ember azon fáradozik, hogyan tehetné szebbé, jobbá életét. Mi, keresztények, előnyben vagyunk, mert saját Fiadat küldted, hogy erre megtanítsd minket. Életünk jó megoldásához szükségünk van a krisztusi szenvedések végigelmélkedésére. Tanulni akarunk belőle, és ragaszkodásunkat akarjuk ezzel kifejezni. Szólj hozzánk, mi figyelni fogunk szavadra.

1. állomás

Pilátus halálra ítéli Jézust

Jézust halálra ítélik

1.

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A hangos tömeg, az órjöngő nép akarata csak egy üzenetet közvetített: „Keresztre vele! Keresztre vele! Pilátus a nép szavának engedve, bizonytalanságában halálra ítéli Jézust. Ő nem vitatkozik, hanem belenyugszik az ítéletbe, amely az Ő életét követeli.

Ha feletteseink és tanáraink hoznak egy döntést, amely nekünk nem tetszik, képesek vagyunk-e csendben, visszabeszélés nélkül túrni? Anélkül, hogy mi szembeszállnánk igazunkkal vagy éppen tévedésünkkel, csak csendben lenni, hallgatni. Kérjük Jézust, hogy adjon erőt nekünk ahhoz, hogy mások döntéseit, tanításait csendben, türelmesen fogadjuk. Adjon erőt ahhoz, hogy uralkodni tudjunk magunkon akkor is, ha az nehezünkre esik.

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

„Úgy szerette a világot,
hogy megszületett Fiát adta
érte, hogy mindaz, aki hisz
benne, meg ne haljon,
hanem örök élete legyen”
(Jn 3,16).

2. állomás

Jézus vállára veszi a keresztet

Jézus vállára veszi a keresztet

II.

„Ha valaki utánam akar
jönni, tagadja meg magát,
vegye föl keresztjét
és kövessen engem“
(Mt 16,24).

β

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Jézus vállára vette a keresztet, és elindult vele a Golgotára. Hatalmas fájdalmai voltak az ostromozás és tövissel való megkoronázás után, ő mégis kitartott. Tudta, hogy nemsokára beteljesül az, amit ő már régen tudott, meg kell halnia. Félt, de nem adta fel. Értünk tette mindezt, azért, hogy mi élhessünk, értünk küzdött, a bűnösökért.

Ma is cipelünk magunkkal kereszteket, csak nem mindig látszanak ennek fizikai jelei. Mi talán nem szakadunk meg a nehéz kereszt súlya alatt, nincsenek fizikai fájdalmaink, nem vérzünk fizikailag, de lelkileg lehet, hogy ezer sebből. Egyetemistaként biztosan sokunkat nyomasztanak a beadandók, a vizsgák megírása, a szigorlatok, az államvizsga, a szigorú követelmények teljesítése. De ha belenézünk a magánéletünkbe, akkor ott is találhatunk problémákat. Tartós, súlyos betegségek, egy családtag, barát elvesztése, lelki problémák.

De nekünk sem szabad feladni, ki kell tartanunk, ahogyan Jézus is kitartott. Ő ezt mindenkiért tette, mi lett volna, ha ő feladja? Nekünk sem szabad feladnunk, küzdenünk kell, fel kell vennünk keresztünket, hordoznunk kell, és bízunk kell Istenben, ahogyan Jézus is ezt tette.

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

3. állomás

Jézust először esik el a kereszt súlya alatt

Jézus először esik el

III.

„Mi mindnyájan, mint
a juhok tévelyegtünk,
mindenki a maga újára
tért; az Úr pedig órá raktá
mindnyájunk gyalázatát”
(Iz 53, 6).

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A hétköznapiak sodrásában sokszor elfelejtkezünk róla...

Ő a mi bűneink terhe alatt esett el, azok a bűnök sújtották, melyeket elkövettünk és most is elkövetünk... ezek miatt hullott a porba, esett a földre a hatalmas kereszttel együtt. De felkelt és tovább ment! Ő soha nem hagy magadra, belegendoltál ebbe, úgy igazán?

Pedig mi ennek ellenére sokszor magára hagyjuk, és nem csak őt! Hányszor látunk másokat elesni, hányszor hagyjuk, hogy hibázzanak körülöttünk emberek, hogy a jó helyett a rosszat válasszák, majd még esetleg nevetünk is rajtuk? Nem segítünk... pedig mekkora szükség lenne ránk! Saját életünk dolgait is néha hagyjuk vakvágányra futni... Lustálkodunk, a hétköznapiak kényelmeit előrébb helyezzük, pedig micsoda dolgokban lehetne részünk általad!

Bocsáss meg Uram, hogy könnyen elesek, hogy könnyen megadom magam a bűnnek! Segíts felkelni, tovább menni,

Téged választani! Adj erőt, hogy ne csak nyomodba lépjek, de ki is tartsak az utadon, melletted!

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

4. állomás

Jézus találkozik édesanyjával

Jézus találkozik édesanyjával

IV.

„Íme, az Úr szolgája leánya
vagyok, legyen nekem
a te igéd szerint”
(Lk 1,38).

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Egyik legdrámaibb állomás ez. Az Anya és a Fiú találkoznak. A Szűzanyának végig kell néznie egyetlen fia szenvedését. Ott áll némán és mozdulatlanul. Meg nem rendülő hittel látja Isten szent akaratát teljesedni.

Az anyák fájdalmának állomása ez. Milyen borzasztó a legkedvesebb embert szenvedni látni. Szívük aggódó fájdalommal van tele, amikor látják gyermekük betegségét, fájdalmát, lelki gyötrődését. De az anyák legnagyobb fájdalma, ha elveszítik gyermeküket. Nemcsak, ha meghal, hanem ha bűnben él, vagy ha hátat fordít a szülői szeretetnek. - De az anyák még ilyenkor sem hagyják magukra gyermekeiket, első szóra visszafogadják őket. És ez az irgalmas, megbocsátó szeretet az ő legnagyobb titkuk. - Ne éljünk vissza vele.

Hányszor kellett édesanyámnak énmiattam sírnia, szomorkodnia? Milyen sokszor mondtam neki nemet, vontam meg a vállam, vagy feleseltem vele. Jézusom, olyan sokszor megszorítom szüleimet. Bocsáss meg nekünk!

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

5. állomás

Cirenei Simon segít Jézusnak vinni a keresztet

Cirenei Simon viszi Jézus keresztyét

V.

„Aki nem veszi fel
a keresztyét és nem követ
engem, nem méltó hozzám”
(Mt 10,38).

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
Mert Szent Keresztyed által megváltottad a világot.

„Ezredeken harsog által
A próféták szózata:
Bízatom, mert el fog jönni
A fájdalmak Férfia.
Ő hordozza terheinket,
Átvállalja bűneinket,
Meggyógyultok általa.”

Mennyire igazak a híres ének sorai, hiszen Jézus a keresztyelképében hordozza a mi terheinket, és valóban átvállalja ez által bűneinket. Vétkeink valóban nehezek, oly annyira, hogy a Golgotára teljesen egyedül felvinni sokkal nehezebb lett volna, ha Cirenei Simon nem segít neki.

A mai világban mi egyetemisták is valahogy hasonlóan vagyunk, hiszen visszatekintve az eddigiekre sokszor volt, hogy segítettek nekünk. Valaki akár egy jó szóval, buzdítással vagy számunkra érthetetlen tananyag kifejtésével, a zárthelyik sikerének a biztatására, beadandó feladatok megoldásának elmagyarázásával.

A mi életünkben fennálló keresztyeket is valaki mindig segít vinni, amiért hálásak vagyunk a

Jó Istennek. Mindenki csak akkora keresztyet kap a Jó Istentől, amekkorát el tud vinni.

Ám, ne felejtünk hálát adni szüleinkért, családunkért, barátainkért, is akik mindig segítik az élet viharában a biztos kikötést.

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

6. állomás

Veronika megtörli kendőjével Jézus arcát

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Veronika kendőt nyújt Jézusnak. Talán Veronika egy fa mögött megbújva várakozott. Most, hogy Jézus fájdalomtól megtört arcát látja, bátran előlép s odanyújtja neki kendőjét. A szeretetnek ez a mozdulata enyhíti Jézus szenvedését, és Veronika mostantól kezdve magában hordozza Jézus arcát!

Ez az arc megmaradt a kendőbe vésve; egy hiteles visszaemlékezés, egy „vera icona”, egy igazi képmás. Ez kötődik Veronika nevéhez. Ha pedig ez így van, és gesztusa emlékezetessé teszi ezt az asszonyt, akkor magában foglalja a róla szóló legmélyebb igazságot is.

Urunk, Jézus Krisztus, csak a szeretet képes a világban a szükségét enyhíteni és a gonoszt megfékezni. Akik szeretnek, Isten jóságát ránk, gyermekeire visszatükrözik. Vésd, kérünk, arcodat szívünkbe, hogy az éltesen és megszenteljen bennünket.

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

7. állomás

Jézus másodszor esik el a kereszt súlya alatt

Jézus másodszor esik el

VII.

„Elég neked
az én kegyelmem,
mert az erő
a gyöngeségben
lesz teljessé”
(2Kor 12,9).

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Íme, a föld porában fekszik az Elítélt. Összeesett a kereszt súlya alatt. Ereje egyre inkább elhagyja. De lassan mégis, újra talpra áll, és folytatja útját. Mit mond nekünk, bűnös embereknek ez a második elesés? Még inkább, mint az első elesés, felkelésre serkent, hogy ismét álljunk fel keresztutunkon. Emelt fővel hordozzuk életünk keresztjeit, válogatás nélkül az egészt, amit nekünk ad Jézusunk. Ugyanis mindenkinek csak annyi gondot és terhet tesz a vállára, amit elbír, ami után fel tud állni. Keresztjeinkre immáron ne teherként, hanem áldásként tekintünk, hisz általa a megváltó Urunk szenvedésében és az örök életben részesülhetünk. Ne feledd, Istennek terve van veled, fogad áldásként, amit kapsz, a jót és a rosszat egyaránt!

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

8. állomás

Jézus szól a síró asszonyokhoz

Jézus inti Jeruzsálem leányait

VIII.

„Jeruzsálem leányai,
ne miattam sírjatok!
Magatokat és
gyermekeiteket
sirassátok!”
(Lk 23,28).

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

"Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok! Inkább magatokat és gyermekeiteket sirassátok...!"

Értsétek meg: Isten maga a Szeretet. Isten a kezdet és a vég. Az áldozat helyett irgalmasságot gyakoroljatok. A szeretet az egyetlen, mely téren és időn átível. Isten a születés és a halál közötti időt adta az embernek a Földön. Isten emberi alakot öltött Jézusban, hogy tudatosodjon bennünk teremtésünk oka és célja. Kövessétek az isteni szeretet rendjét! A szeretet az egyetlen mely tékozlás útján gyarapszik. Aki szeret, az él. Szeretni Jézus szerint annyit tesz: adni, szolgálni, szelíden élni. És ez áldozat is. A szív békéje, a szeretet értékeivel való azonosulás tesz bennünket képessé egyedül arra, hogy ne sirassuk önmagunkat.

†

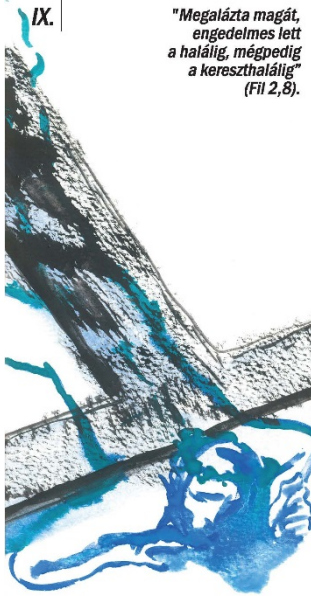
Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

9. állomás

Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt

Jézus harmadszor esik el

IX.

"Megalázta magát,
engedelmes lett
a halálig, mégpedig
a kereszthalálig"
(Fil 2,8).

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Jézus harmadszor esik el a kereszttel. Talán a legsúlyosabb elesés állomása ez. Az őt körülvevő tömeg kíváncsian nézi, hogy felkel vagy sem. Milyen nehéz újra és újra talpra állni, és összeszedni a test és lélek legvégső, megmaradt erejét! Jézus azonban hiába fáradt, megviselt és elgyötört, tudja, hogy közel a cél, és folytatja útját. Mi lehet ennek az állomásnak a konklúziója ránk nézve? Egészen egyszerűen annyi, hogy nem szabad egy akadály láttán feladni a küzdelmet.

Rengeteg dologért keményen meg kell küzdenünk. Minden ember szembesül nap mint nap bökkenőkkel, nehézségekkel, legyen az alkohol vagy kábítószer függőség vagy csak egy beadandó dolgozat megírása. Minket is körül fognak venni emberek – mint ahogy Krisztust is a tömeg – akik a bukásunkat kívánják, de mindig ott lesz az Úr, akihez bizalommal fordulhatunk a legkritikusabb időkben is. Jézus megmutatta számunkra a járandó ösvényt, a mi dolgunk az,

hogy erről az ösvényről soha ne térjünk le. Bármilyen embert próbáló feladattal nézünk szembe, ne torpanjunk meg, ne forduljunk vissza, hanem mindig küzdjünk, harcoljunk, hogy elérjük a kitűzött céljainkat!

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

10. állomás Jézust megfosztják ruháitól

Jézust megfosztják ruháitól

X. "Hozátok ki hamar
a régi ruháit,
és öltöztessétek fel!
Húzzatok gyűrűt
az ujjára és sarut
a lábára!"
(Lk 15,22)

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A 10. stáció kimondja a krisztusi törvényt: mindent odaadni, még az utolsó ruhadarabot is, mert semmit sem adott, aki mindent oda nem adott.

A mai világban az emberekből kiveszett a szeretet és a másokon való segítség, mindenki csak saját ma érdekeit nézi. Ha valaki meglát egy idős nénit az utcán, aki már alig tud menni, nemhogy segítenének neki, hanem inkább tovább mennek és még le is nézik. Viszont, akadnak olyan emberek is, akik annak ellenére, hogy nincs semmijük, akkor is adnak. Ők a hétköznapi hősök. Márk evangélista így írja le Jézus és a szegény özvegyasszony történetét:

Az Úr Jézus a templomtéren nézte, a mellette elmenők hogyan dobnak pénzt a perselybe. Sok gazdag sokat dobott bele, s azt feltűnően tette. Aztán egy szegény özvegyasszony két fillért, azaz egy krajcárt dobott a perselybe.*

Jézus odahívta a tanítványait, és azt mondta nekik: „Bizony, mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe. Mert mindannyian fölöslegükből dobtak, ő azonban szegénységéből mindazt beledobta, amije csak volt, az egész vagyonát.”

Sokszor az egyetemi éveink alatt megtapasztalhattuk már, hogy mennyit jelentett egy segítőkész barát, aki inkább fennmaradt késő estig, de segített tanulni, vagy egy beadandót elkészíteni.

Legyünk hálásak az ilyen emberekért és törekedjünk arra, hogy a mindenét odaadó asszonyra hasonlítsunk!

Ezért jól vessük szívünkbe a 10. stáció törvényét:

Semmit sem adott, aki mindent oda nem adott.

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

11. állomás Jézust keresztre szegezik

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

Jézus értünk vállalta a keresztet. Azért, hogy nekünk jobb legyen, hogy ezzel minden bűnünket eltörölje. Ma is gyakran beszélünk kereszthordozásról, amikor a problémáinkat emlegetjük, mikor arról beszélünk, milyen sok bajunk van. Azonban ilyenkor bele sem gondolunk abba, hogy mindenki csak a maga keresztyét hordozza, azonban Jézus vállára az egész világ keresztye ránehezedett. A mi bűneink súlya alatt roskadozott, mígnem elért arra a helyre, ahol később a megváltás történt. Minden egyes szöveget a mi bűneinkért vállalt, akár kicsik, akár nagyok voltak.

Törekedjünk arra, hogy minél kevesebb bűnt kövessünk el, próbáljunk meg minél igazabban és tisztábban élni, bűnöktől mentesen, az élet minden területén hisz minden rossz egy-egy újabb szög Jézusnak. Igyekezzünk, hogy minél kevésbé fájjon neki!

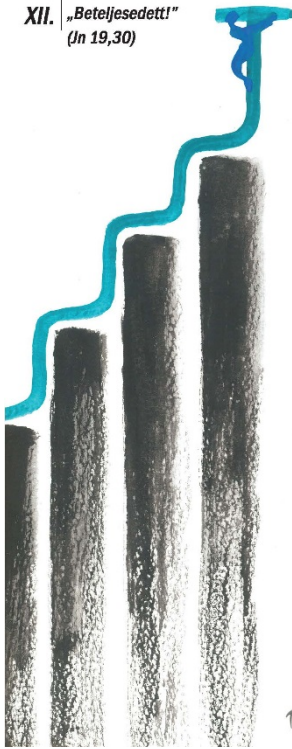
Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

12. állomás Jézus meghal a kereszten

Jézus meghal a kereszten

XII. „Beteljesedett!”
(Jn 19,30)

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot.

A bűn iszonyatos műve beteljesedett. De nem a gonoszság győzött, hanem a szeretet! Lelkünk üdvösségét Neked köszönhetjük Urunk, Jézus, aki a kereszten meghaltál értünk. Amikor Jézus a katonákra néz, a bűnös emberiségre tekint. pillantásában már benne van a kiengesztelődés Istennel, a megváltás szent titka. Jézus Atyjának ajánlja magát és meghal értünk, bűnös emberekért, hogy halálával megváltsa a világot. Urunk, Jézus Krisztus, szereteted és kereszthalálad által a gonosztól megszabadítottál minket és örök élettel ajándékoztál meg minket. Hálásnak kell lennünk ezért Neked.

Ilyenkor mindig eszünkbe jutnak az elhunyt rokonaink, hozzátartozóink, ismerőseink, a hősi halottak, a vértanúk és az a sok ezer keresztény, akik napjainkban halnak mártírhalált, akik hősieesen vállalják a vértanúságot a hitük megtartása miatt. Te mondtad, hogy nagyobb szeretete

nincs senkinek annál, mint aki életét adja barátaiért.

Segíts nekünk szereteted művét itt a földön folytatni, hogy minket is az Atyának ajánlhass.

Könyörülj rajtunk, Uram!

Könyörülj rajtunk!

13. állomás

Jézus testét leveszik a keresztről és édesanyja ölébe helyezik

Jézust leveszik a keresztről,
és átadják édesanyjának

XIII.

„Íme, ő sokak romlására
és sokak feltámadására
lesz Izraelben,
jel lesz, amelynek
ellene mondanak
- a te lelkedet is tör járja át
-, hogy kiderüljenek sok szív
titkos gondolatai.”
(Lk 2,34-35)

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Keresztéd által megváltottad a világot.

A gyermekét elvesztő anya állomása ez. Gondoljunk csak bele egy édesanyának micsoda fájdalom, mikor a saját gyermekét elveszti, és többé már nem ölelheti szorosán magához. Ez egy szülőnek hatalmas űrt jelent és óriási veszteséget hagy mindez maga után.

Gondoljunk, csak bele az élet rendje szerint nem az lenne az elfogadhatóbb, ha a gyermek temeti el az édesapját és édesanyját nem pedig fordítva? Mai világunkban is hány anya és apa éli át azt a mérhetetlen fájdalmat, hogy a halott gyermekét tartja a karjai között. Erre a veszteségre nincs magyarázat sem vigasz. Csak isteni magyarázat van: „Nem hal meg örökre, Fiad él, fel fog támadni”, ez az isteni válasz ad nekünk némiképp megnyugvást a fájdalmak között. Sokszor megszabadulunk a kereszttől, de ez nem elég, ha szívünk egyre többre vágyik, valami emberfelettire, valami másabbra, igazibbra. Ezt a többre vágyást ki ne oltsátok

magatokból és gyermekeitekből.

Ne hagyjátok, hogy a gyertya lángja elaludjon.

Könyörülj rajtunk, Urunk!

Könyörülj rajtunk!

14. állomás

Jézus testét sírba teszik

Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!

Mert Szent Keresztet által megváltottad a világot.

Miután levették testét, Arimateai József tiszta gyolcsba csavarta, és sziklába vajt sírhelyére vitte Jézust. A bejárat elé egy nagy követ hengerített. Ez a búcsú pillanata is. Búcsú a szenvedéstörténet hőstől, akit miérettünk adta oda életét.

Van, amikor a munkahely, az iskola elválaszt egymástól családokat, embereket egy időre. Eljön az idő, amikor az egyetem végeztével valaki búcsút mond a szakkollégiumi közösségnek. Az emléke, a közösen eltöltött idő miatt azt érezhetjük, hogy mégis köztünk van: ott van a szívünkben. De a kötelék, az emlékek bennünk élnek örökre. A tanítványok is szívükben őrizték Jézust, mint barátjukat, mesterüket. Így indultak el a szélrózsa minden irányába hirdetni hitüket, és téríteni az embereket. Kérjük Urunkat, hogy adjon még olyan alkalmakat, ahol barátságok alakulhatnak és erősödhetnek.

Könyörülj rajtunk, Urunk!

Könyörülj rajtunk!

Befejezés:

Köszönjük, Urunk, hogy végigvezettél szenvedésed állomásain. Add, hogy minden bajunkban a Te keresztutadon tudhassuk magunkat, és a mi életünk útja is a föltámadás dicsőségébe vezessen. Aki élsz és uralkodol mindörökké.

Ámen.